

Jogalapok és fontosabb érvek:

Kifogásainak alátámasztására a felperes arra hivatkozik, hogy a dokumentumokhoz való hozzáférésre vonatkozó kérelem elutasítása jogszerűtlen, hiszen az a vonatkozó eljárási és anyagi normák Bizottság részéről történő helytelen alkalmazásának eredménye. Így különösen:

- a Bizottság megsértette az 1049/2001⁽¹⁾ rendelet és 2001/937⁽²⁾ határozat által szabályozott eljárási határidőket, és a hozzáférést néhány tagállam megkésvé felhozott tiltakozása alapján tagadta meg;
- a határozat nyilvánvalóan vitatható abban, hogy a kését a tagállamokkal való konzultáció szükségessége okozta volna. Ugyanakkor maga a Bizottság jelenti ki, hogy – függetlenül az utóbbiak tiltakozásától – mindenképpen megtagadta volna a hozzáférést, ilyen módon a Bizottság azon vonatkozó normákat is megszegte, amelyek független döntést írnak elő a számára, hiszen már határozott álláspontja volt a meghozandó végső döntés tekintetében;
- a Bizottság az 1049/2001 rendelet által szabályozott egyik kivételt hozta fel a hozzáférés megtagadásának alátámasztására, anélkül, hogy erre bármiféle indokolással szolgált volna, egyébként pedig a hivatkozott kivétellel kapcsolatban („kereskedelmi titkok védelme”, amelyről az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) bekezdése rendelkezik) a felperes úgy véli, hogy nem állnak fenn alkalmazásának feltételei, hiszen az OCM banán-ágazatban nem lehet a Bizottság által meghatározott módon védendő kereskedelmi titkokról beszélni;
- a Bizottság elmulasztotta a döntést egy sor, a felperes hozzáférési kérelmében megjelölt dokumentumról, megszegve így a gondos ügyintézés elvét;
- a Bizottság nem engedélyezte a részleges hozzáférést azon tagállamokból származó dokumentumokhoz, amelyek nem nyilvánították ki tiltakozásukat a közzétételre vonatkozóan.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 145., 2001.5.31., 43. o.).

⁽²⁾ A Bizottság eljárási szabályzatának módosításáról szóló, 2001. december 5-i 2001/937/EK/ESZAK/Euratom bizottsági határozat (HL L 345., 2001.12.29., 94. o.).

Az FG Marine S.A. által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. szeptember 2-án benyújtott kereset

(T-360/04. sz. ügy)

(2004/C 262/108)

(Az eljárás nyelve: francia)

Az FG Marine S.A., székhelye: Roissy (Franciaország), képviseli: Marie-Aline Michel, ügyvéd, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. szeptember 2-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- kötelezze a Bizottságot, amely 1999. szeptember 8-i 2000/513/EK határozatának elfogadásával elismerte a Franciaország által a Stardust Marine-nak nyújtott támogatások visszatérítésével kapcsolatos szerződésen kívüli felelősségét (HL L 206., 6. o.), hogy kártalanítsa a felperest és állapítsa meg, hogy a felperes által jogosan igényelhető kártalanítás nem lehet kevesebb, mint 200 000 000 francia frank (30 489 803,44 euró).

Jogalapok és fontosabb érvek:

A jelen ügyben felperes társaság a Stardust Marine társaság többségi üzlettársa, a Bizottság 1999. szeptember 8-i azon határozatával okozott kárral összefüggésben a Közösség szerződésen kívüli felelősségére hivatkozik, amely határozatban a Bizottság a Crédit Lyonnais által a fizetőképesség helyreállításra kidolgozott terv keretein belül a Consortium de Réalisation (CDRE) által a Stardust Marine-ban végzett tőkeemelés, folyószámla-előleget és újratőkésítést a közös piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánította és azok visszatérítését rendelte el.

A Stardust Marine fizetéseképtelenségének oka a korábban idézett határozatban foglalt visszatérítési kötelezettség, amely megfosztotta a felperest az általa végrehajtott szerkezetátalakítás hasznától.

Állításai alátámasztására az FG Marine arra hivatkozik, hogy a jelen jogvita tárgyát képező határozat, amelyet a Bíróság C-482/99. sz. Francia Köztársaság kontra Bizottság⁽¹⁾ ügyben 2002. május 16-án hozott ítéletével megsemmisített tévesen alkalmazták a magánbefektető fogalmát. Tehát ezen határozat meghozatalakor a Bizottságnak nem a korábbi helyzetet kellett volna figyelembe vennie, a Crédit Lyonnais-ra és leányvállalataira pedig nem a Stardust Marines részvényeseiként, hanem bankárukként kellett volna tekintenie. Végül a vitatott határozat teljes mértékben figyelmen kívül hagyta a Stardust Marine-nak a fizetőképesség helyreállításával kapcsolatos szempontjait.

⁽¹⁾ EBHT 2002., I-4397. o.